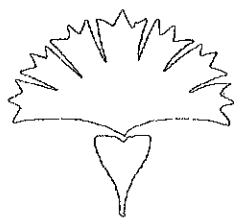

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

αρ. φύλλου 103

Μάρτιος 2005

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΓΟΡΑ

Μετά από ένα χρόνο απραξίας και παραλείψεων της τωρινής κυβέρνησης, ύστερα μάλιστα από σειρά ετών καταστροφικών πολιτικών σε όλους τους τομείς της προηγούμενης κυβέρνησης, τώρα τα διογκούμενα πλέον προβλήματα οδηγούνται σε έκρηξη. Η οικονομική καχεξία, ο καταναλωτικός, ιδιωτικός και δημόσιος, δανεισμός, οι προηγούμενες σπατάλες και καταληστεύσεις μας οδήγησαν στο σημερινό δημοσιονομικό, αλλά και ευρύτερα οικονομικό αδιέξοδο, στην άνοδο της ανεργίας, στην ανασφάλεια και την κλιμακούμενη εγκληματικότητα. Οι σε πρώτη ματιά περίεργες παραληρηματικές επιθέσεις στην Εκκλησία και τη Δικαιοσύνη δεν αρκούν για αποπροσανατολισμό.

Ο διεθνής περίγυρος

Ταυτόχρονα ο ορίζοντας μαυρίζει στο διεθνή περίγυρο και στα εθνικά μας θέματα. Οι ΗΠΑ μας πιέζουν αφόρητα και κυνικά για Αιγαίο, Κύπρο και Σκόπια, το ίδιο και η «δική μας» Ε.Ε., που απαιτεί επίσης απόλυτη υποταγή στους υπαλληλίσκους της. Απροσδόκητα βρήκε την ευκαιρία και η Ρωσία του Πούτιν να εκδηλώσει τη δυσαρέσκειά της για αθέτηση αγοράς οπλικών συστημάτων και επιχειρεί απειλητικές πρωτοβουλίες, όπως στο ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Μέσα σ' όλα αυτά η κυβέρνηση μας ανακοινώνει αλλαγή του αμυντικού δόγματος και στροφή της αμυντικής γραμμής από Ανατολάς προς Βορράν!

Αποκαλύπτεται ο ρόλος της Ε.Ε.

Για πολλούς οι πρόσφατες ενέργειες της Ε.Ε. σε βάρος της χώρας μας λειτούργησαν σαν ... αποκάλυψη. Πρώτα πρώτα μας επιβάλλει κλειψίτυπα ένα (συνέχεια στη σελ. 2)

Μήπως θα έπρεπε ως πολίτες να ξαναθυμηθούμε το μπούκοτάζ των προϊόντων που προέρχονται από χώρες που μας συμπεριφέρονται εχθρικά; Στο παρελθόν απεδείχθη αποτελεσματικό ως μέσο πίεσης.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ

Τον τελευταίο καιρό πολύς λόγος γίνεται για τα κατορθώματα δικαστών και κληρικών όλων των βαθμίδων. Ποταμοί αποκαλύψεων, λεπτομερείς περιγραφές, φωτογραφίες και ενοχοποιητικές συνομιλίες σε κασέτες, ένας συνεχής πόλεμος για την τηλεθέαση και τις εντυπώσεις. Όμως όλοι οι εμπλεκόμενοι δημοσιογράφοι παραδέχονται πως τα στοιχεία υπήρχαν εδώ και χρόνια, οι ένοχοι εδώ και δεκαετίες δρούσαν ανενόχλητοι, με την ανοχή και συγκάλυψη όλων των υπολοίπων. Δρουν και παραμένουν ακόμη και τώρα παρά τις αποκαλύψεις και την κατακραυγή. Ο κ. Πάγκαλος παραδέχτηκε πως όλοι οι «ενδιαφερόμενοι» γνωρίζουν τα παραδικαστικά κυκλώματα που λυμνίζονται την δικαιοσύνη. Όμως, ο νόμος της σιωπής και οι ασφαλιστικές δικλείδες απαγόρευαν κάθε προσπάθεια αποκάλυψης της δυσωδίας και της διαπλοκής.

Τι συνέβη ξαφνικά και άνοιξαν όλοι οι οχετοί μαζί; Γιατί κάπιοι αποφάσισαν να καθαρίσουν τους στάβλους του Αυγείου; Μήπως τους έπιασε ο πόνος για την Εκκλησία ή τη Δικαιοσύνη; Φυσικά όχι. Η κρίση των θεσμών είναι ένα ενορχηστρωμένο παιχνίδι με λίγο πολύ φανερούς σκοπούς. Αφ' ενός τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τα μεγάλα προβλήματα του τόπου, αυτά που υπάρχουν και αυτά που έρχονται, εσωτερικά και εξωτερικά, και αφ' ετέρου τη **φίμωση κάποιων φωνών** που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν προβλήματα σ' αυτούς που θα τα διαχειριστούν. Η ονομασία των Σκοπίων, οι ελληνοτουρκικές και οι ευρωτουρκικές σχέσεις, το Κυπριακό και το Αιγαίο είναι μερικά (συνέχεια στη σελ.5)

Παρακαλούμε τους αναγνώστες της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ να μην ξεχνούν να στέλνουν τη συνδρομή τους.

Ζητούμε, επίσης, από τους φίλους του ΑΣΚΕ να συνεχίσουν να ενισχύουν οικονομικά το κόμμα, ώστε να μπορέσουμε να εξοφλήσουμε τις υποχρεώσεις που μας άφησε η (επιτυχής κατά τα άλλα) συμμετοχή μας στις δύο αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις του 2004 [βλ. και σελ. 5].

ΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΓΟΡΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

απερίγραπτο «Σύνταγμα» (βλ. ένθετο), που ουσιαστικά καταργεί την ελληνική πολιτεία. Αρχικά κανείς δεν ενδιαφερόταν. Όταν όμως προέκυψε η λυσσαλέα αντίδραση της Κομισιόν (και των υπαλληλίσκων της) στο νόμο περί βασικού μετόχου, δηλ. κατά της διαπλοκής, όλοι άρχισαν να αναρωτιούνται. Και όταν μαθεύτηκε ότι οι εδώ ενδιαφερόμενοι «νταβατζήδες» «λάδωσαν» τους υπαλληλίσκους (και όχι μόνο), για να επιτεθούν στην κυβέρνηση και (για το θέμα αυτό και) στη χώρα μας, οι περισσότεροι αγανάκτησαν. Τώρα άρχισαν να καταλαβαίνουν γιατί η άρχουσα κλίκα στη χώρα μας (και στις άλλες μικρές) επιθυμεί την πρόσδεσή μας στην Ε.Ε. Μόνο αυτή μπορεί να τους προστατεύει!

Έπειτα απαιτούν να ανοίξουμε το εργασιακό και το ασφαλιστικό, ώστε να περάσουν κι αυτοί πιο εύκολα ανάλογες ρυθμίσεις αργότερα. Ως επιστέγασμα, μας εμπαιίζουν απροκάλυπτα και κυνικά στα ευρωτουρκικά, το Κυπριακό και το Σκοπιανό. Φαντάζεται κανείς πολύ εύκολα πλέον τι θα επακολουθήσει, αν ξαφνικά η χώρα μας θελήσει να αναπτύξει και να προστατεύσει τη γεωργία και τη βιομηχανία μας! Ακόμη και ο Έμπερτ δηλώνει ότι, αν είναι έτσι, πρέπει να αποχωρήσουμε!

Ο ρόλος των μίντια

Η δεύτερη αποκάλυψη αναφέρεται στα Μέσα Μαζικής «Ενημέρωσης». Το όργιο της παραπληροφόρησης από όλα τα κατ' ευφημισμόν ΜΜΕ έφτασε στο απροχώρητο. Επί εβδομάδες κατακλυζόμαστε με Βαβύλη και Γιοσάκη, η επίθεση κατά της Εκκλησίας (ανεξάρτητα από το βαθμό ευθύνης της) ξεπέρασε τα όρια της χυδαιότητας και οι απειλούμενοι κατακλυσμοί για το θέμα του «βασικού μετόχου», δηλ. του περιορισμού της ασυδοσίας στους εργολάβους-καναλάρχες, ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο. Όλοι πλέον διερωτώνται και αναζητούν κάποια πηγή έστω και ατελούς πληροφόρησης. Μακάρι να φτάσουν να μεταδίδουν και να γράφουν μόνοι τους και μόνοι τους να διαβάζονται και να παρακολουθούνται. Είναι ο μόνος τρόπος να απαλλαγούμε από Λαμπράκηδες, Μπόμπολες και σία.

Πώς αντιδρά η κυβέρνηση της Ν.Δ.:

Τυπικά κυβέρνηση εδώ και ένα χρόνο είναι η Ν.Δ. και πρωθυπουργός ο Κ. Καραμανλής. Η εικόνα όμως που μέχρι χθες έδιναν κάθε άλλο παρά κυβερνητική ήταν. Και τώρα που άρχισαν να κυβερνούν, άρχισε και ο ... χαμός. Όλοι τους βρίσκονται σε πλήρη αμηχανία. Η ανικανότητά τους να χειριστούν οποιοδήποτε θέμα φαίνεται

απίστευτη. Ακόμη και σε θέματα που θα μπορούσαν να δείξουν ότι κάτι κάνουν και να αποστομώνουν το απερίγραπτο ΠΑΣΟΚ, καταφέρνουν να αυτογελοιοποιούνται. Δεν είναι όλοι τους γελοίοι και ανίκανοι. Όμως, επειδή η πολιτική τους φιλοσοφία είναι νεοφιλελεύθερη και σχεδόν πασοκική, ό,τι επιχειρούν τους έρχεται ανάποδα.

Αντί για την αντιμετώπιση του οικονομικού αδιεξόδου να επικαλεστούν τα πραγματικά αίτια, τη λεηλασία του ΠΑΣΟΚ και την Ε.Ε., την ασυδοσία των τραπεζών και των αετονόχηδων, και να τους βάλουν να πληρώσουν, επιβάλλουν τέτοια **φορολογικά μέτρα στους ώμους των αδυνάτων**, που ξεσηκώνουν τους πάντες και δεν πρόκειται να αποδώσουν τίποτα. Αντί να απειλήσουν την Ε.Ε. ότι δε θα ψηφίσουν το «Σύνταγμα» της ή έστω θα το θέσουν σε δημοψήφισμα, εξευτελίζονται εκλιπαρώντες έντιμο συμβιβασμό από τα οργανέτα των πολυεθνικών, τους υπαλλήλους της Κομισιόν. Αντί να προβάλουν, επί τέλους βέτο σε κάθε απόπειρα των Σκοπίων, απειλούντες και εμπάργκο, μεμψιμοιρούν για την «αδιαλλαξία» τους. Και χαριεντίζονται με τον Ερντογάν (ως Γιωργάκηδες), την ώρα που η τουρκική κλίκα ανοικτά πλέον προβάλλει απαιτήσεις και «επιστημονικά» σε ελληνικά νησιά. Έτσι όμως δεν μπορούν να αποδώσουν τίποτα τα ταξίδια του Μολυβιάτη στις ΗΠΑ, του Καραμανλή στις Βρυξέλες και του Παπούλια στη Ρωσία. Όταν μας θεωρούν δεδομένους, όταν δεν απαντούμε στον αγέρωχο Σρέντερ πως η Ελλάδα δίνει και δεν παίρνει από την Ε.Ε. και τη Γερμανία, που μας χρωστάει τεράστια ποσά και είναι ώρα να τα δώσει, και ότι η Μακεδονία δεν είναι η Σλαβοαλβανία.

Παρ' όλα αυτά ο Κ. Καραμανλής δεν είναι αρεστός σε πολλούς κύκλους. Θεωρούν ότι εκφράζει τα συμφέροντα ενός μικρού μέρους του ξένου παράγοντα. Δε φοβούνται ότι αμφισβητεί το σύστημα, αλλά θεωρούν ότι προσπαθεί να επιβάλει κανόνες λειτουργίας, που θα περιορίσουν την αδηφαγία τους. Έτσι συσπειρώνονται εναντίον του οι καναλάρχες και οι εργολάβοι, τα συγκροτήματα τύπου, οι μητσοτάκηδες, οι εκσυγχρονιστές του ΠΑΣΟΚ και άλλοι ανάλογοι, μαζί με τους προστάτες τους στις ΗΠΑ και την Ε.Ε. και τον απειλούν με τη δημιουργία τρίτου πόλου και εκπαραθύρωση. Και εκείνος διαρρέει απειλές για αιφνιδιαστικές εκλογές, που ίσως απομακρύνονται μετά τα αντιλαϊκά φορολογικά μέτρα, χωρίς όμως καθόλου να αποκλείονται. Γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ, βλέποντας ότι εκλογές με κυρίαρχο ζήτημα το «βασικό μέτοχο» θα το οδηγούσαν στη συντριβή,

άρχισε να αναδιπλώνεται.

Το νέο ΠΑΣΟΚ

Η κατάσταση στο χώρο της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι απερίγραπτη. Όχι μόνο δεν προσφέρουν τίποτα για την αντιμετώπιση της τραγικής κατάστασης σε όλα τα πεδία, για την οποία εκείνοι είναι οι κύριοι υπεύθυνοι (λέμε κύριοι, γιατί σε όλες τις βασικές τους επιλογές είχαν συμπαραστάτη τη Ν.Δ.), αλλά δεν προσφέρονται ούτε για διασκέδαση με ανεκδοτολογία. Μόνο θλίψη προκαλούν. Ένα κόμμα που ξεκίνησε και ανδρώθηκε κάτω από τα συνθήματα Εθνικής Ανεξαρτησίας, Λαϊκής Κυριαρχίας, Σοσιαλισμού και αποχώρηση από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, κατέληξε να γίνει ο απολογητής όλων των ενεργειών της Ε.Ε. εναντίον της χώρας μας, ο υμνητής και το δεκανίκι της αμερικανικής παγκοσμιοποίησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Γιωργιάκης ταξίδεψε στη Βηρυτό, για να στηρίξει την προπαρασκευασμένη από ΗΠΑ και Ε.Ε. (και αποτυχούσα) «επανάσταση» της αντιπολίτευσης και, όταν επέστρεψε, «ενημέρωσε τις ΗΠΑ και την Ε.Ε. για τα αποτελέσματα της επίσκεψής του» και όχι την ελληνική κυβέρνηση! (Για τα

κατορθώματά του στο Συνέδριο σε άλλη στήλη).

Μόνο θλίψη, επίσης, προκαλούν τα στελέχη του, όταν απροκάλυπτα και αναίσχοντα λειτουργούν ως κλακαδόροι του Μπόμπολα και του Λαμπράκη και όταν με τρόπο αναϊδή κατηγορούν τη Ν.Δ. για όσα έκανε το ΠΑΣΟΚ. Τι να λένε άραγε και τι να σκέπτονται οι απλοί μέχρι τώρα οπαδοί τους, όταν βλέπουν τους караγκιοζισμούς τους και όταν ακούν ότι το κόμμα τους είναι τώρα πια εναντίον της κρατικής παιδείας και υπέρ μιας παγκόσμιας κυβέρνησης (προφανώς του Μπους);

Από τα παραπάνω δε φαίνεται σχεδόν τίποτα να πηγαίνει κατ' ευχήν για τη χώρα μας. Εκτός από ένα, αλλά πολύ σημαντικό. Κανένας, πλέον, σοβαρός πολίτης δεν μπορεί να περιμένει κάτι καλό για την κοινωνία μας από την παρούσα πολιτική, από τα παρόντα στη Βουλή κόμματα. Υπάρχουν, λοιπόν, ελπίδες ότι επιτέλους πολλοί θα κατανοήσουν ότι άλλη είναι, έστω και δύσκολη, η πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε, ότι η Ελλάδα μέσα από τους δημοκρατικούς της θεσμούς (με όποιες ατέλειές τους) θα βρεί το δρόμο που της αξίζει. Σε αυτό το δρόμο ασφαλώς πορεύεται και το ΑΣΚΕ.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΣΟΚ

Αν κάτι θα είχε σημασία ν' αναφερθεί για το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, προσπερνώντας τον πειρασμό για ευφυολογήματα, θα ήταν η πλήρης απουσία της ιδεολογίας και της πολιτικής.

Το ΠΑΣΟΚ πριν

Το ΠΑΣΟΚ τις αρχικές ιδεολογικές του θέσεις για Εθνική Ανεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία και Σοσιαλισμό, με αποχώρηση από την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ, που πολλαπλά τις εξαργύρωσε εκλογικά, τις απεμπόλησε αμέσως με την ανάληψη της κυβέρνησης το 1981, όταν έπραξε τα εντελώς αντίθετα. Τότε, την εποχή με τις δύο υπερδυνάμεις, ήταν το απαραίτητο προκάλυμμα για να απορροφηθεί ασφαλώς ο ριζοσπαστισμός που είχε προκαλέσει η δικτατορία, ώστε να μη διαταραχθεί το κοινωνικοοικονομικό σύστημα και οι εξαρτήσεις της χώρας, δηλ. το «ανήκομεν εις την Δύσιν».

Αυτή την ιδεολογία την ενταφίασε το ΠΑΣΟΚ οριστικά στην εποχή Σημίτη. Τότε το μόνο που είχε σημασία ήταν η ΟΝΕ, τα κέρδη των διαπλεκόμενων, η διαφθορά, η πιο δουλική, χωρίς προσχήματα, υποταγή στους προστάτες, δηλ. στην Ε.Ε. και στις ΗΠΑ, εξαπατώντας τον ελληνικό λαό με τα περί ισχυρής Ελλάδας, με την πρωτοφανή βοήθεια των ΜΜΕ. Είχε περάσει ο καιρός των δύο υπερδυνάμεων, άρα και των προσχημάτων. Από τότε οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις (ΠΑΣΟΚ και ΝΔ και επικουρικά σ' αυτές ο ΣΥΝ) ουσιαστικά έχουν μόνο εκτελεστικό ρόλο. Οι σημαντικές

αποφάσεις έχουν εκχωρηθεί, ακόμη και τυπικά, σε ξένα όργανα (Ε.Ε., ΝΑΤΟ, ΟΗΕ κ.λ.π.) και επομένως οι οποιεσδήποτε πολιτικές και ιδεολογικές αναλύσεις τους θα προσέκρουαν στην κοινή λογική. Πιο απλό και πιο ακίνδυνο είναι συνεπώς να είναι «παπαγαλάκια» των πολιτικών των ξένων (σχέδιο Ανάν, υποστήριξη Τουρκίας, ντιρεκτίβες Ε.Ε. κ.λ.π.) με τη λογική των «μονοδρόμων» και με την συνδρομή των ΜΜΕ, αντί να παράγουν αυτοί πολιτική. Το κακό για το σύστημα και καλό για τον ελληνικό λαό, που μπορεί πιο εύκολα να κρίνει, είναι ότι τα κόμματα αυτά δεν έχουν ουσιαστικές διαφορές, παρά τις προσπάθειες των ΜΜΕ να πείσουν για το αντίθετο. Χρησιμοποιώντας την τρέχουσα, αν και όχι σωστή, ορολογία είναι κεντροδεξιά.

Το ΠΑΣΟΚ εκτός κυβέρνησης, με βάση τα προαναφερόμενα καθώς και την απέχθεια ακόμη και των ψηφοφόρων του προς τα στελέχη-χρυσόκάνθαρους της κυβέρνησης Σημίτη, έχει αδυναμία ν' ασκήσει σοβαρή και συγκροτημένη αντιπολίτευση, επειδή δεν έχει πια ούτε αρχές, ούτε πολιτικές θέσεις.

Ο Γιωργιάκης

Από την άλλη ο Γιωργιάκης (δηλ. όσοι σκέπτονται αντ' αυτού) σκοπό έχει να καταργήσει ουσιαστικά την κομματική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ, που σήμερα βρίθει παραγόντων και μηχανισμών, ν' αναδειχθεί ως ο μοναδικός που αποφασίζει (!), διαμορφώνοντας ένα αρχηγικό κόμμα

αμερικανικού τύπου, όπου υπάρχει μια επίφαση δημοκρατίας. Στήνει τους δικούς του μηχανισμούς ελέγχου με «θεματικές» ομάδες και διορισμούς αγνώστων προσώπων, πλην όμως αρεστών στους ξένους, σε κομματικές θέσεις, με τους «φίλους» που εγγράφονται, όπως και τα μέλη, μέσω διαδικτύου, δημιουργώντας νέες πελατειακές σχέσεις και νέους παράγοντες.

Το διαδίκτυο είναι the favourite του Γιωργάκη, του οποίου η προσωπική ιστοσελίδα είναι φυσικά μόνο στα αγγλικά. Ο ίδιος με τον τρόπο εκλογής του (1 εκ. «φίλοι» και μέλη, που αποδείχθηκε ότι ήταν απάτη) καταστρατήγησε πλήρως την έννοια του κόμματος.

Καταργεί τις νομαρχιακές οργανώσεις και θεσπίζει περιφερειακές, χωρίς εμφανή λόγο, κάτι που δημιουργεί εύλογους συνειρμούς για κινδύνους αυτονομησης περιφερειών και διάλυσης της χώρας, που είχαν διατυπωθεί παλαιότερα.

Το Συνέδριο

Το Συνέδριο ήταν η συνέχεια, όπου οι σύνεδροι ψηφίσθηκαν και από «φίλους» με άμεση ψηφοφορία χωρίς καμμία οργανωμένη πολιτική συζήτηση, σαν να ήταν γενικές εκλογές. Το Συνέδριο ξεκίνησε με την παρασημοφόρηση της (σοσιαλίστριας;) κ. Γιάννας και ο «πολιτικός» διάλογος διεξήχθη μέσω διαδικτύου (!!!). Ακόμη και ο Ανδριανόπουλος κατέθεσε άποψη με θέμα «Κεντροδεξιά χωρίς ταυτότητα, Κεντροαριστερά με δυναμική». Οι σύνεδροι έπρεπε ν' απαντήσουν σ' ένα αμερικανόπνευστο ερωτηματολόγιο, όπου π.χ. ερωτώνται αν το «Σοσιαλιστικό Όραμα» σήμερα, μεταξύ άλλων, εκφράζει «η ελεύθερη αγορά με κοινωνική ευαισθησία» ή «ο πολιτικός

φιλελευθερισμός». Ο «διάλογος» στο Συνέδριο έγινε με τη μέθοδο Γιωργάκη, δηλ. με ομάδες για κάθε θέμα, έτσι ώστε να μην υπάρχει συνολική άποψη και θέση για τα σημαντικά.

Τελικά δεν υπήρξε πολιτική απόφαση στο Συνέδριο, πράγμα πρωτοφανές. Ακόμη και τα πλέον συντηρητικά κόμματα στα συνέδριά τους κρατούν τα προσχήματα και εκδίδουν πολιτικές αποφάσεις, έστω με αοριστολογίες, για να μη δεσμεύονται. Στο ΠΑΣΟΚ ο Γιωργάκης, προφανώς θέλοντας να κρατήσει ο ίδιος αυτό το προνόμιο, τις θέσεις του τις διατύπωσε στις δύο συνεδριακές του ομιλίες. Οι θέσεις αυτές, αν αφαιρεθεί η «σάλτσα», είναι στα κοινωνικοοικονομικά η πλήρης αποδοχή της γραμμής της Ε.Ε. (ασύδοτη αγορά, αποκρατικοποιήσεις, ιδιωτικοποίηση της Παιδείας κ.λ.π.) και στα εθνικά η πλήρης αποδοχή της εξάρτησης, όπως ήταν αναμενόμενο. Όσοι οπαδοί, φίλοι και μέλη έχουν απομείνει που δεν επιδιώκουν το προσωπικό όφελος από τη κομματική ένταξή τους, θα πρέπει μετά το Συνέδριο να βλέπουν ότι τα πράγματα τώρα είναι ακόμη χειρότερα από την εποχή Σημίτη.

Το ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη, για να επιστρέψει στην κυβέρνηση, μόνο στη μακροχρόνια φθορά της ΝΔ μπορεί να ελπίζει, με τη βοήθεια των ΜΜΕ των διαπλεκόμενων. Εκτός και αν η ίδια η ΝΔ την προσφέρει πρόωρα. Πάντως, για την ώρα, ούτε ο ίδιος με τους αμερικανούς συμβούλους του, που δεν έχουν σχέση με την Ελλάδα και τους Έλληνες, ούτε τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ δε μπορούν να πείσουν. Αλλά προς το παρόν έχουν άλλες δουλειές.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝ

Η ανάδειξη του Αλέκου Αλαβάνου στην ηγεσία του ΣΥΝ σηματοδότησε μια ελαφρά μετατόπιση του κόμματος προς τα αριστερά. Η μέχρι τώρα όμως παρουσία της νέας ηγεσίας δε μας επιτρέπει να ελπίζουμε σε αλλαγές ακόμα και σε ζητήματα στα οποία ο νυν πρόεδρος παλιότερα εξέφραζε προοδευτικότερες θέσεις από τις επίσημες του κόμματος.

Είναι χαρακτηριστική των συσχετισμών και των τάσεων που υπάρχουν στο κόμμα η στάση που κράτησε λίγες μόλις μέρες μετά το Συνέδριο στο θέμα της ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε., ενόψει της συνόδου των Βρυξελλών. Αποδέχθηκε την Τουρκία χωρίς ουσιαστικά κανένα όρο ούτε για το Αιγαίο και για την Κύπρο, ούτε για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τα οποία δείχνει ιδιαίτερη αλλά, όπως φαίνεται, ρητορική και επιλεκτική ευαισθησία. Προφανώς δεν έπρεπε να έρθει σε ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εξαιρέσεις υπάρχουν, όπως π.χ. πιο ξεκάθαρη και σωστή θέση στο θέμα του βασικού μετόχου και στο ευρωσύνταγμα.

Ακόμα όμως και η ίδια η πολιτική απόφαση του Συνεδρίου του κόμματος πιστοποιεί την αταλάντευτη πίστη στις μέχρι τώρα κεντρικές θέσεις του. Έτσι, ενώ είναι εναντίον του καπιταλισμού και υπέρ του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού (και αυτό τονίζεται πιο εμφαντικά τώρα), ο δρόμος μέσω του οποίου αυτός ο στόχος θα επιτευχθεί είναι η μετατροπή ολόκληρης της Ε.Ε. σε σοσιαλιστική, κάτι που δε θα συμβεί ΠΟΤΕ.

Ενώ είναι εναντίον του ατλαντισμού, υιοθετεί ακόμα και το σχέδιο Ανάν, εφόσον για την περσινή απόφαση του κόμματος δεν υπάρχει μνεία, άρα αυτή εξακολουθεί να ισχύει. Επιπλέον θεωρεί ως βασικότερο κριτήριο για την εξεύρεση λύσης στο όνομα της F.Y.R.O.M. την προάσπιση της σταθερότητας της γείτονας χώρας!!

Περιοδεία του Α.Σ.Κ.Ε. στη Βόρεια Ελλάδα

Κλιμάκιο της Ε.Ε. περιόδευσε το τετραήμερο 24-27 Μαρτίου στους νομούς Θεσσαλονίκης, Πιερίας, Κοζάνης, Πέλλας, Φλώρινας, Καστοριάς, Ιωαννίνων, Άρτας, Πρέβεζας και Αιτωλοακαρνανίας.

Κατά την περιοδεία έγιναν συζητήσεις με μέλη και φίλους, μοιράστηκαν προκηρύξεις και κολλήθηκαν αφίσες.

Για πρώτη φορά σε κάποιες πόλεις άγνωστοι μέχρι τώρα σε μας πολίτες έδειξαν ενδιαφέρον για τις θέσεις του ΑΣΚΕ και για μια τακτική επαφή μαζί μας.

Η εντύπωση είναι ότι, για τα μέτρα του ΑΣΚΕ, ο κύκλος των ανθρώπων που το γνωρίζουν και το εμπιστεύονται αυξάνει θεαματικά.

Η νεολαία του Α.Σ.Κ.Ε.

Η ολιγομελής, ακόμη, νεολαία του ΑΣΚΕ συνεχίζει τη δραστηριότητά της, με βάση τα όσα έχει προγραμματίσει. Κάθε Πέμπτη στις 8.30 μ.μ. πραγματοποιείται συνάντηση στα γραφεία μας, στην οποία μπορεί να παραβρίσκεται και όποιος φίλος επιθυμεί. Στις συναντήσεις αυτές συζητούνται, εκτός των άλλων, ζητήματα που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τη νεολαία, όπως η εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα συνεχίζεται το μοίρασμα της προκήρυξης της νεολαίας του ΑΣΚΕ, με θετική μέχρι τώρα απήχηση. Έχει μοιραστεί ήδη σε Φιλοσοφική, Φυσικομαθηματική, Πολυτεχνείο, Νομική, ΑΣΟΕΕ και Πάντειο.

Οικονομική εξόρμηση του ΑΣΚΕ

Όλοι γνωρίζουμε ότι μοναδική πηγή εσόδων του ΑΣΚΕ είναι οι συνδρομές των μελών και των φίλων του. Όλοι, επίσης, κατανοούμε την ανάγκη συμμετοχής του ΑΣΚΕ στις εκλογές, παρά το δυσβάσταχτο οικονομικό κόστος. Η συμμετοχή στις 2 εκλογές του 2004 μας άφησε ένα μεγάλο χρέος, όπως γνωρίζετε, από το οποίο έχουμε μέχρι τώρα εξοφλήσει το ¼.

Είναι προφανές ότι, όσο υπάρχει χρέος, η προς τα έξω δραστηριότητα του ΑΣΚΕ (κλιμάκια, υλικό, εκδηλώσεις κλπ.) είναι περιορισμένη. Επίσης καθίσταται αδύνατη η συμμετοχή του ΑΣΚΕ σε ενδεχόμενες αιφνίδιες εκλογές (βλ. πολιτικό άρθρο).

Για τους λόγους αυτούς αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε έκτακτη οικονομική εξόρμηση το δίμηνο Απριλίου-Μαΐου. Κάθε μέλος ή φίλος παρακαλούμε να δηλώσει σε κάποιο μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής το μικρό ή μεγαλύτερο ποσό με το οποίο θα συμβάλει.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

από τα ανοιχτά θέματα, που θα διαπραγματευτούν το επόμενο διάστημα. Η Εκκλησία στο παρελθόν είχε αντιδράσει, η Δικαιοσύνη μπορεί να φέρει αντιρρήσεις στο θέμα του ευρωσυντάγματος και σε άλλα νομικά θέματα. Πρέπει λοιπόν να αποδυναμωθούν για να σωπάσουν. Έστω και με την απαξίωσή τους.

Το πιο αστείο στην υπόθεση είναι ότι οι πρωτεργάτες της επίθεσης κατά της Εκκλησίας είναι εκείνοι που βοήθησαν τον Αρχιεπίσκοπο να εκλεγεί. Ότι αυτοί που παραληρούν κατά των έκδοτων σε «αφύσικες» ηδονές είναι οι ίδιοι που κατηγορούσαν το Χριστόδουλο για ρατσισμό, όταν μιλούσε για το ... κουσουρί! Όσο για το ποιοι καταθέτουν παχυλές καταθέσεις στο εξωτερικό και off shore εταιρίες ακόμη και τα νήπια γνωρίζουν.

Αυτό δε σημαίνει βέβαια πως όλοι αυτοί που εκμεταλλεύονται το θρησκευτικό συναίσθημα του λαού, πλουτίζοντας, πρέπει να παραμείνουν και να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους, ούτε οι επίορκοι δικαστές, που εκμεταλλεύονται τη δύναμη του θεσμού που υπηρετούν, πρέπει να μείνουν απιμώρητοι. Η αυτοκάθαρση, βέβαια, είναι ουτοπία, διότι αν ήταν δυνατή δε θα περίμενε τις αποκαλύψεις για να ενεργοποιηθεί. Μόνο η σωστή λειτουργία της Δημοκρατίας θα μπορούσε να μας προφυλάξει από τέτοιες καταστάσεις. Όμως εκεί είναι και το μεγαλύτερο πρόβλημα, διότι η μεγαλύτερη διαφθορά και διαπλοκή αφορά τους πολιτικούς και τους χρυσοκάνθαρους «δημοσιογράφους», για τους οποίους τίποτα δεν αποκαλύφθηκε. Πολλές διαπιστώσεις και υπαινιγμοί γίνονται συνεχώς, αλλά καμία ουσιαστική παρέμβαση, καμία πραγματική αποκάλυψη δεν αγγίζει τους πολιτικούς, κανένας δε σηκώνει το καπάκι του οχετού της πραγματικής διαπλοκής και των ληστών του δημοσίου χρήματος, που πλούτισαν «υπηρετώντας» το λαό, με την εντολή του!

Τα εργατικά ατυχήματα

Ένας ανασφάλιστος 15χρονος μαθητής νυχτερινού σχολείου στην Κόρινθο έκλεισε το 2004 τον τραγικό κατάλογο των 126 εργαζομένων, που έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της εργασίας τους. Το 2003 σκοτώθηκαν άλλοι 149, οι περισσότεροι στις ανεξέλεγκτες εργασίες των «Μεγάλων Έργων».

Η κ. Γιάννα και οι όμοιοί της δε βρήκαν ούτε μια κουβέντα να πουν γι' αυτούς στον απολογισμό τους για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ίσως γι' αυτό ο Γιωργάκης (δηλ. όσοι σκέπτονται αντ' αυτού) αποφάσισε να τη βραβεύσει στο Συνέδριο (!!) του (κάποτε σοσιαλιστικού) κόμματος.

Απόψεις

Παράνομη η ψήφιση του Ευρωσυντάγματος

Του ΣΗΦΗ ΣΤΕΝΟΥ
Μέλους της ΕΕ του ΑΣΚΕ
Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας

Το δίπλο της πολιτικής εξουσίας του προ-σκήνιου ετοιμάζεται να προωθήσει με συν-οπτικές διαδικασίες την ψήφιση από τη Βουλή των Ελλήνων της Συνταγματικής Συνθήκης της ΕΕ και έτσι να καταργήσει το Ελληνικό Σύνταγμα ως τον ανώτατο ρυθμιστικό νόμο της κοινωνίας και πολιτείας μας. Και τούτο εν μέσω του ορμαγδού των αποκαλύψεων και απαιτήσεων κάθαρσης των, όντως, αμαρτωλών εν πολλοίς εξουσιών της Δικαιοσύνης και της Εκκλησίας από τις ανεπιλήπτου, προφανώς κατά την εκτίμησή τους, ακεραιότητας πολιτικής και πληροφόρησης εξουσίες, ώστε να μην υπάρξουν ενδεχομένως αποτελεσματικά εμπόδια στις τωρινές ή προσεχείς επιλογές τους.

Μία από αυτές είναι και το λεγόμενο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Μέχρι τώρα κάθε συνταγματική συνθήκη ήταν αποτέλεσμα λαϊκών και εθνικών αγώνων για την εξασφάλιση του ελάχιστου, έστω, των λαϊκών και ανθρώπινων δικαιωμάτων. Για πρώτη φορά το οικονομικό κατεστημένο με τους διάφορους εκπροσώπους και μηχανισμούς του επιχειρεί εκ των άνω να υφαρπάξει συνταγματική κατοχύρωση των αυθαίρετα από το ίδιο οριζόμενων προνομίων του, εκ Θεού ή φυσικής νομοτέλειας τάχα αναφυσωμένων!

Το εν λόγω «συνταγματικό» κείμενο (στους «σοφούς» συντάκτες του είχε ανατεθεί να προτείνουν μόνο ιδέες και εναλλακτικές προτάσεις...), αφού προτάξει αξίες, ιδανικά, σεβασμό στο διεθνές δίκαιο και στις ιδιαιτερότητες των λαών, τα οποία οι κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ τόσο πιστά έχουν υπηρετήσει κατά τις αποικιακές καταληψεις και αφανισμούς και όχι μόνο, διακηρύσσει αποκάλυπτα την απόλυτη ασυδοσία της ελεύθερης αγοράς, του «δικαίου» (!) εμπορίου, των επιχειρήσεων και των τραπεζών.

Αναθέτει τη θέσπιση (τυπικά την πρόταση) αδήριτων νόμων στη γραφειοκρατία (25.000) της Επιτροπής, που ελέγχεται πλήρως από τις υπερεθνικές εταιρείες και καθιστά διακοσμητικά όλα τα άλλα όργανα, που ενδεχομένως θα εξέφραζαν κάποια υπολείμματα λαϊκών εξουσιών.

(Και είναι τουλάχιστον θλιβερό η πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων να μας προετοιμάζει για τον «περιορισμό» των συνόρων και της αυτονομίας της χώρας μας και βουλευτές κόμματος που κατέκτησε την εξουσία εν ονόματι της εθνικής ανεξαρτησίας, του σοσιαλισμού, της λαϊκής κυριαρχίας και της αποχώρησης από την (τότε) ΕΟΚ, να δηλώνουν ότι «τέτοια θέματα (ευρωπαϊκές συνθήκες) δεν

μπορεί να είναι αντικείμενο οχλοκρατικών εκδηλώσεων (δημοψηφισμάτων)» ή να περιφέρονται στις Βρυξέλλες, διακηρύσσοντας ότι κάθε διάταξη ή ντιρεκτίβα της ΕΕ υπερισχύει του Ελληνικού Συντάγματος!).

Ενός τέτοιου κειμένου επιχειρούν να υφαρπάσουν την ψήφιση από τη Βουλή των Ελλήνων. Έχουν, όμως, τέτοιο δικαίωμα; Και η παραμικρή τροποποίηση του Ελληνικού Συντάγματος απαιτεί ειδική, αναθεωρητική Βουλή και με ειδικές πλειοψηφίες. Πόσο μάλλον η κατάργησή του και η υπαγωγή του στις αποφάσεις των αδιαφανών οργάνων της... ελεύθερης αγοράς.

Είναι δυνατόν να τύχει αποδοχής και εφαρμογής ένα προϊόν τόσο κραυγαλέας αντιδημοκρατικότητας και παρανομίας;

Δημοσιεύθηκε στο ΠΑΡΟΝ 6/3/05

Το δημοψήφισμα για το «Ευρωσύνταγμα»

Ξεκίνησαν τα δημοψηφίσματα για το «Ευρωσύνταγμα» από την Ισπανία, όπου οι δικές τους προβλέψεις έλεγαν ότι το ΝΑΙ θα πάρει 93%! Μήπως και επηρεαστούν οι υπόλοιποι, που την έχουν ζήσει την Ε.Ε. περισσότερα χρόνια στο πετσί τους. Τελικά το 93% τους βγήκε 77%! Σημαντικό είναι ότι μόνο το 42% των ψηφοφόρων θεώρησαν ότι έπρεπε να πάνε να ψηφίσουν. Δηλ. ΝΑΙ ψήφισε μόλις το 32% του εκλογικού σώματος, παρά το όργιο της μονόπλευρης προπαγάνδας.

Ζόρια αναμένονται στη Γαλλία, όπου οι προβλέψεις δείχνουν επικράτηση του ΟΧΙ. Ο Μπαρόζο, που εκλήθη να ενισχύσει το ΝΑΙ με τηλεοπτική του συνέντευξη, κόπηκε από το Σιράκ, που φοβήθηκε (ορθώς) ότι η εμφάνιση του ανυπόληπτου Μπαρόζο θα ενίσχυε το ΟΧΙ!

Μαύρες προβλέψεις από τη CIA

Και σαν να μην έφταναν τόσες σκοτούρες, ήρθε κι αυτή η έκθεση της CIA στα μέσα του Γενάρη να προβλέψει (μεταξύ πολλών άλλων κακών) ότι σε 15 χρόνια η Ε.Ε. θα έχει υποσκελιστεί από την Κίνα, την Ινδία, τη Βραζιλία και την Ινδονησία και ότι κινδυνεύει να γίνει συντρίμια! Πόσα ανθρωπάκια στην Ελλάδα θα ψάχνουν για νέο προστάτη!

Περιορισμός των συνόρων μας, λόγω Ε.Ε.

Όταν φανάζαμε εμείς οι «αντιευρωπαϊστές» ότι η συμμετοχή μας στην Ε.Ε. όχι μόνο δεν εξασφαλίζει την εθνική μας ακεραιότητα, αλλά, αντιθέτως, αυξάνει τους κινδύνους, κάποιοι μας θεωρούσαν υπερβολικούς.

Τώρα το ομολογεί με απροσδόκητη σαφήνεια και η Πρόεδρος της Βουλής. «Η ευρωπαϊκή ενοποίηση θα προωθηθεί με την ψήφιση ενδεχομένως και της συνταγματικής συνθήκης, **τα εθνικά σύνορα και μέρος της εθνικής κυριαρχίας θα περιοριστούν**, χάριν της ειρήνης, της ευημερίας και της ασφάλειας στη διευρυμένη Ευρώπη».

Το πιο ανησυχητικό είναι ότι και τα 4 κόμματα της Βουλής άφησαν ασχολίαστες τις φοβερές αυτές δηλώσεις της κ. Προέδρου.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Με τυμπανοκρουσίες ανακοινώθηκε η σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας και οι συνεδριάσεις του, με πρόσκληση όλων των κομμάτων της Βουλής και όλων των φορέων των σχετικών με την παιδεία, ορθότερα με την εκπαίδευση, μια και η παιδεία έχει πολύ ευρύτερο περιεχόμενο. Και το αποτέλεσμα, ως ήταν αναμενόμενο, μηδενικό, αφού σταδιακά αποχώρησαν από αυτό σχεδόν όλοι οι προσκληθέντες.

Η ύπαρξη και λειτουργία ενός πραγματικά εθνικού συμβουλίου παιδείας θα ήταν αυτονόητες σε μια κοινωνία με στοιχειώδη συγκρότηση, αφού η παιδεία είναι ίσως η κυριότερη εκδήλωση επιβίωσης, ανάπτυξης και εξέλιξης μιας κοινωνίας. Θα έπρεπε μάλιστα να τελεί σε συνεχή λειτουργία, μια και η παιδεία, μέσα σ' ένα συνεχώς μεταλλασσόμενο κόσμο και διαρκή εξέλιξη όλων των τομέων της κοινωνικής ζωής, θα πρέπει επίσης συνεχώς να προσαρμόζεται και να εξελίσσεται.

Πώς όμως να συμβεί αυτό στη δική μας κοινωνία, όταν επί δεκαετίες κανένας δεν ενδιαφέρεται για τα πραγματικά προβλήματά της, όταν η ίδια η κοινωνία έχει σχεδόν διαλυθεί σε μεμονωμένα άτομα, που επιδιώκουν ατομικές λύσεις και συνδέονται μόνο με εξωκοινωνικούς μηχανισμούς, όταν ακόμα και οι άμεσα εμπλεκόμενοι, η εκπαιδευτική «οικογένεια» όλων των βαθμίδων, κατέληξαν αναγκαστικά (χωρίς να είναι και αυτοί άμοιροι ευθυνών) να ενδιαφέρονται μόνο για την ατομική τους επιβίωση;

Ήταν επομένως αναμενόμενο και οι κομματικοί φορείς, που ο μόνος στόχος τους είναι η άσκηση της δοτής εξουσίας, να «ενδιαφέρονται» για την παιδεία μόνο για κομματικές σκοπιμότητες και η τάχα προσπάθεια της κυβέρνησης για επιβολή κάποιας τάξης στο χάος που επικρατεί στο χώρο της εκπαίδευσης να περιορίζεται σε στόχους βίβλου ελέγχου της. Αναμενόμενη έτσι και η αντίδραση των άλλων κομμάτων και των άμεσα ενδιαφερομένων διδασκόντων και διδασκομένων της εκπαιδευτικής κοινότητας και η σταδιακή αποχώρησή τους από διαδικασίες που στοχεύουν μόνο στη νομιμοποίηση των ενεργειών του Υπουργείου Παιδείας, δηλ. στην παραπέρα διάλυση και υποταγή της στους κανόνες της ... ελεύθερης αγοράς, και μάλιστα με σημαία την περιώνυμη «αξιολόγηση»!

Αναμενόμενη, όμως, και σύντομα η υγιής αντίδραση, η απαίτηση για ριζική ανανέωση και ανάταση. Μετά το χάος έρχεται πάντα η δημιουργία.

Κρίση... αυτοκριτικής ή ηλιθιότητας;

«Θέλουμε», δήλωσε στις 15 του Μάρτη ο εκπρόσωπος του Λευκού (=φαιού) Οίκου, «η Συρία να αποσυρθεί από το Λίβανο πριν από τις εκλογές, προκειμένου αυτές να μπορούν να είναι ελεύθερες και ανόθευτες, χωρίς εξωτερική πίεση»!! Άρα στο Ιράκ οι εκλογές...

Την απάντηση, βέβαια, έδωσαν οι διαδηλωτές στη Βηρυτό: «Η Αμερική είναι ο μεγάλος Σατανάς» και «Η Αμερική είναι η μητέρα της τρομοκρατίας».

Και, επιτέλους, μια έξοχη πρωτοβουλία

Το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου (ΕΚΕΒΙ, νέος πρόεδρος του ο συγγραφέας Δημ. Νόλλας) πλημμυρίζει την Αθήνα το τελευταίο 10ήμερο του Μαρτίου με στίχους 36 Ελλήνων ποιητών (12 μεζόνων και 24, ας πούμε, ελασσόνων). Η ποίηση (και οι ποιητές) είναι, ως γνωστόν, το μεγαλύτερο δώρο στην ανθρωπότητα, από καταβολής της, έστω κι αν η ιδιαζόντως μοντερνίζουσα και ως εκ τούτου ερμητική, δεν ακούγεται (εν πολλοίς) ούτε διαβάζεται.

Και μια μεμψιμοιρία (Ελληνες γαρ!): Γιατί μόνο στην Αθήνα;

Ο κ. Βερέμης

Ο κ. Βερέμης του ΕΛΙΑΜΕΠ δήλωσε: «Έχουν μπλέξει τα πράγματα. Με τον ίδιο τρόπο που παρεξηγούν λ.χ. μερικοί ιστορικοί το περιεχόμενο του κλεφταρματολικισμού του 1821 και θεωρούν ότι ήταν προοδευτικό κίνημα ...» (ΤΑ ΝΕΑ 21/3/05).

Τώρα θα μας πει ότι κακώς αγωνιστήκαμε για την ελευθερία μας το 1821 και ότι θα ήταν καλύτερα αν είχαμε ακόμη τους Τούρκους.

Λεπτομέρεια: ο κύριος αυτός είναι πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας!! Να τον χαιρέστε κ. Γιαννάκου μας, κι αυτόν και το «διάλογό» σας.

Αντιθέτως

Άλλη μια θαυμάσια πρωτοβουλία, από το υπουργείο Παιδείας αυτή τη φορά. Δεν ξέρουμε ποιος τη σκέφτηκε και ποιος την υλοποίησε, για να τον συγχαρούμε. Την 1^η Απριλίου, 50^η επέτειο της έναρξης του αγώνα της ΕΟΚΑ, διαβάστηκε σε όλα τα σχολεία της Ελλάδας ένα πολύ καλό κείμενο για την Κύπρο, με ιδιαίτερη αναφορά στην αγγλοκρατία και τον αγώνα της ΕΟΚΑ.

Κάποια στιγμή πρέπει να γίνει κατανοητό ότι δεν είναι δυνατό τα ελληνόπουλα (και τα παιδιά των μεταναστών που σπουδάζουν στην Ελλάδα) να μένουν στο σκοτάδι για τα εθνικά μας θέματα, όταν σε γειτονικές χώρες τα ίδια θέματα είναι βασικό αντικείμενο σε όλη τη διάρκεια των σπουδών, με παραποίηση της ιστορίας.

ΣΕ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΔΙΕΞΟΔΟ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΗΠΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» είχαμε παραθέσει μερικά στοιχεία, που δείχνουν το αδιέξοδο στο οποίο περιέρχεται σταδιακά η πολιτική του Μπους: οικονομικές δυσκολίες στο εσωτερικό των ΗΠΑ, αδιέξοδο στην Παλαιστίνη, αριστερές κυβερνήσεις στη Ν. Αμερική κτλ.

Τον τελευταίο καιρό προστέθηκαν νέα, πιο εντυπωσιακά στοιχεία. Μεγάλες χώρες, που τις προσεχείς δεκαετίες προβλέπεται ότι θα παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο πάνω στη γη, συγκλίνουν και συνεργάζονται μπροστά στην αμερικανική απειλή.

α) Η **Ρωσία** και η **Κίνα** άφησαν πίσω τους τις κόντρες δεκαετιών και αποφάσισαν να συνεργαστούν στενά σε όλους τους τομείς, ακόμη και σε θέματα ασφάλειας. Το Μάιο θα πραγματοποιηθεί κοινή ρωσοκινεζική στρατιωτική άσκηση. Οι Κινέζοι θεωρούν πλέον τη Ρωσία «κύριο εταίρο στρατηγικής συνεργασίας», εγκαινιάζοντας ένα μηχανισμό διαβουλεύσεων, που δεν έχουν με καμιά άλλη χώρα.

β) Η **Ινδία** και η **Κίνα** όχι μόνο βελτίωσαν τις μεταξύ τους σχέσεις, αλλά έκλεισαν και μεγάλες ενεργειακές συμφωνίες με το **Ιράν**, τη στιγμή που ο Μπους απαιτεί την πλήρη απομόνωσή του.

γ) Το **Ιράν** έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του τις αμερικανικές απειλές για επέμβαση και συνεχίζει το πυρηνικό του πρόγραμμα, με τη βοήθεια της **Ρωσίας**. «Ο εμπλουτισμός ουρανίου είναι ζήτημα κυριαρχίας για το Ιράν και αποτελεί δικαίωμα της χώρας, το οποίο δεν πρόκειται ποτέ να απεμπολήσει», ξεκαθάρισε η ιρανική κυβέρνηση. Αμέσως ο Μπους έβαλε την ουρά στα σκέλια και δήλωσε ότι «το πρόβλημα θα μπορούσε να λυθεί μέσω της διπλωματικής οδού»!

Το επόμενο βήμα του **Ιράν** ήταν το κλείσιμο συμφωνίας συνεργασίας με τη **Συρία**, που επίσης ανήκει στον «άξονα του κακού».

δ) Με μεγαλύτερο θράσος απάντησε η **Β. Κορέα** (παρά τα τεράστια εσωτερικά της προβλήματα και τη δεινή οικονομική κατάσταση του λαού) στην απαίτηση των ΗΠΑ να καταστρέψει τα πυρηνικά της όπλα. Αποσύρθηκε μάλιστα από τις σχετικές συνομιλίες, «επειδή αισθάνεται ότι απειλείται από την κυβέρνηση Μπους». Αμέσως οι ΗΠΑ σταμάτησαν τις απειλές για επέμβαση.

ε) Στη **Ν. Αμερική** προσετέθη και η **Ουρουγουάη** στο μακρύ κατάλογο των χωρών με αριστερές κυβερνήσεις. Το χειρότερο για τις ΗΠΑ είναι ότι οι κυβερνήσεις αυτές άρχισαν να συνεργάζονται μεταξύ τους, όπως π.χ. η **Βραζιλία** και η **Βενεζουέλα** με ένα πολύ φιλόδοξο

πρόγραμμα για το πετρέλαιο, που ο Τσάβες χαρακτήρισε «κρίσιμη εξέλιξη για το λατινοαμερικανικό συνασπισμό». Στην προσπάθειά τους να απαλλαγούν από τον έλεγχο των ΗΠΑ, οι χώρες αυτές αναπτύσσουν θεαματικά τις οικονομικές τους σχέσεις με την **Κίνα**.

στ) Στο **εσωτερικό των ΗΠΑ** το τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, που γιγαντώθηκε με τον πόλεμο στο Ιράκ, οδηγεί την κυβέρνηση Μπους στο μοναδικό δρόμο που θα μπορούσε να επιλέξει: τη μείωση κατά το 1/6 των δαπανών του κράτους (εξαιρουμένης της ασφάλειας!), όπως π.χ. η μείωση των επιδομάτων για τους μελλοντικούς συνταξιούχους. Αυτή η κοινωνική πολιτική είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσει σοβαρές αντιδράσεις. Οι «σύνθετοι πρόδρομοι δείκτες» του ΟΟΣΑ προβλέπουν επιδείνωση των προοπτικών της αμερικανικής οικονομίας.

Βεβαίως ο Μπους έχει και τις «επιτυχίες» του με τις ανατροπές στη **Γεωργία**, την **Ουκρανία**, τη **Μολδαβία** και τις προβλεπόμενες σε άλλες χώρες της πρώην ΕΣΣΔ. Στην πραγματικότητα βρήκε πρόσφορο το έδαφος που καλλιέργησε ο ρωσικός ηγεμονισμός τόσο στην τσαρική όσο και στην σοβιετική εποχή, ο οποίος δημιούργησε ανθρωπικά αισθήματα στους λαούς αυτούς. Όμως και αυτοί οι λαοί σύντομα θα διαπιστώσουν ότι οι νέοι τους προστάτες είναι χειρότεροι από τους προηγούμενους.

Αξίζει να παρατηρήσουμε ότι σ' όλους τους τυχодιωκτισμούς του Μπους, όπως οι απειλές του κατά της Συρίας και της Β. Κορέας, μόνος σταθερός σύμμαχος του είναι η Ε.Ε.!

Είναι φανερό ότι ο επόμενος στόχος του Μπους είναι η ανατροπή του καθεστώτος της **Συρίας**, ώστε να μπορεί να διοχετεύει ελεύθερα το πετρέλαιο του Ιράκ και του Κόλπου στη Μεσόγειο. Πρώτο βήμα είναι η προσπάθεια «βελούδινης» επανάστασης στο Λίβανο, που βρίσκει, όμως, την αντίδραση της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού.

Αν επιχειρήσει μια νέα εισβολή τύπου Ιράκ, τότε δε θα έχει κάνει απλώς ένα ακόμα στρατηγικό λάθος, αλλά θα έχει ανοίξει την πόρτα του φρενοκομείου και αυτό το καταλαβαίνουν ήδη πολλοί στο αμερικανικό κατεστημένο. Αμερικανοί επιχειρηματίες σκέφτονται την Αφρική (Νιγηρία κλπ.) ως εναλλακτική πηγή πετρελαίου, φοβούμενοι την εκδίωξή τους από τη Μ. Ανατολή. Άλλοι επενδύουν σε χώρες (Κίνα, Βραζιλία κλπ.) που εναντιώνονται στην πολιτική του Μπους. Αμερικανικό δικαστήριο έκρινε αντισυνταγματικούς τους νόμους του Μπους που περιορίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα! Δεν είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς ότι οι αντιδράσεις θα ενισχυθούν.